

Supplement til Nalunaerutit, Grønlandsk Lovsamling, serie A.

1953 og 1956.

Nalunaerutit, Grønlandsk Lovsamling, seria A-p tapigssai.

1953 áma 1956.

Danmarks Riges Grundlov

af 5. juni 1953.

(Lov nr. 169)

Vi Frederik den Niende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gør vitterligt: I overensstemmelse med bestemmelserne i § 94 i Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1915 med ændringer af 10. september 1920 har rigsdagen 2 gange vedtaget, og folketingsvælgerne ved en den 28. maj 1953 afholdt folkeafstemning godkendt, hvorefter Vi nu ved Vort allerhøjeste samtykke stadfæster

Danmarks Riges Grundlov.

Kapitel I.

§ 1. Denne grundlov gælder for alle dele af Danmarks Rige.

§ 2. Regeringsformen er indskrænket-monarkisk. Kongemagten nedarves til mænd og kvinder efter de i tronfølgeoven af 27. marts 1953¹⁾ fastsatte regler.

§ 3. Den lovgivende magt er hos kongen og folketinget i forening. Den udøvende magt er hos kongen. Den dømmende magt er hos domstolene.

¹⁾ Side 24.

Danmarkip nálagauvfiata

inatsisai túngaviussut 5. juni 1953-
imérsut.

(inatsit nr. 169)

uvagut Frederik kulailuát Gútip sáimáunera-gut Danmarkip kúngia, venderit goterit-dlo, hertúgiuvfigalugit Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg Oldenburgilo,

nalunaerpugut: Danmarkip nálagauvfiata inatsisaine túngaviussune júnip 5-áne 1915-ime atulersune sivtimparip 10-áne 1920-me avdlángútekartune § 94-ime aulajangigkat nâpertordlugit inatsissartut mardloriartluk isumakatigíssutigíssait inatsissartunigdlo kinersissugssat májip 28-áne 1953-ime taisi-sínekarnéráne akuerinekartut mána kúngi-sut akuerssiniyvigut atortugssángortípavut

Danmarkip nálagauvfiata inatsisai
túngaviussut.

kapitale I.

§ 1. inatsisit túngaviussut máko Danmarkip nálagauvfiatanut atassune tamane atortugssáuput.

§ 2. nálagkersuinerup ingerdlánekarne-rane kúnge kigdilingmik aulajangíssugssautitauvok. kúngiússusek kúngiusínaussugssanik inatsisine marsip 27-áne 1953-ime¹⁾ najorkutagssat aulajangersagaussut nâpertordlugit angutinut arnanutdlo kingornutitíne-kartásaok.

§ 3. kúnge inatsissartutdlo sulekatigígdluk inatsisiliortartugssáuput. kúnge aulajangíssugssane kutdlersaussugssáusaok. erkartüssissarnekerkartüssissut kutdlersauvfigíssagssarât.

§ 4. Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten.

Kapitel II.

§ 5. Kongen kan ikke uden folketingets samtykke være regent i andre lande.

§ 6. Kongen skal høre til den evangelisk-lutherske kirke.

§ 7. Kongen er myndig, når han har fyldt sit 18. år. Det samme gælder tronfølgeren.

§ 8. Forinden kongen tiltræder regeringen, afgiver han skriftligt i statsrådet en højtidelig forsikring om ubrødeligt at ville holde grundloven. Af forsikringsakten udstedes tvende ligelydende originaler, af hvilke den ene overgives folketinget for at opbevares i sammes arkiv, den anden nedlægges i rigsarkivet. Kan kongen som følge af fraværelse eller af andre grunde ikke umiddelbart ved tronskiftet afgive denne forsikring, føres regeringen, indtil dette sker, af statsrådet, medmindre anderledes ved lov bestemmes. Har kongen allerede som tronfølger afgivet denne forsikring, tiltræder han umiddelbart ved tronskiftet regeringen.

§ 9. Bestemmelser angående regeringens førelse i tilfælde af kongens umyndighed, sygdom eller fraværelse fastsættes ved lov. Er der ved tronledighed ingen tronfølger, vælger folketinget en konge og fastsætter den fremtidige arvefølge.

§ 10. Statens ydelse til kongen bestemmes for hans regeringstid ved lov. Ved denne fastsættes tillige, hvilke slotte og andre statsejendele, der skal overlades kongen til brug.

§ 4. ilagit någgártut (Lúterikut) danskine nålagauvfiup ilagígsortarai nålagauvfiupmit tapersersornekartugssauvdlutik.

kapitale II.

§ 5. kúngo inatsissartunit akuerinekarane nålagauvfiupne avdlane nålagkersuissúsínáungilak.

§ 6. kúngo ilagíngnut Lúterikúnut ilaussúsaok.

§ 7. kúngo 18-inik ukioalerune inersimassutut pigínavtitaulísaok. kingorártigssánútaok tamána storpok.

§ 8. kúngo nålagkersuinerne pissortángortínane ministerit kúngip sujúnorsuissokataisa (statsrádip) atautsimíneráne agdlagkátigut ilumórdluínartumik neriorssúsaok inatsisit tungaviussut uniorkutíngísáinarumavdlugit. neriorssuinerne okausertai ássígíg-sut márdlúngordlugo agdlangnekásaok áipálo inatsissartunut túniúnékásavdlune agdla-gautine inatsissartut katerssugautáine tor-korsimassagssak, áipálo agdlagkanut nálagauvfiup katerssugautainut ilángúnekásavdlune. kúngit níkinerisa kingúnguagut kúngip kimagusimanine avdlatutdlúnit akornutekarnine píssutigalugo neriorssút tamána nalunaerutisínáungígipago neriorssuínigssá písserdlugo nålagkersuinek statsrádimit píssortauvfiupnekásaok inatsisitígut avdlatut aulajángínekángípat. kúngo kúngígssautitdlunile tamatumínga neriorssútekarérsimagine kúngit níkineráne ernínak nålagkersuinerne píssortaulísaok.

§ 9. kúngo inersimassutut pigínavtitauler-sínago, náparsimatitdlugo kimagusimatitdlugulúnit nålagkersuinek kanok ingerdlánekásassok inatsisitígut aulajángersarne-kásaok. kúngérúnerane kúngíngortugssakángípat inatsissartut kúngígssamik kíner-sísáput kanordlo kingorárnekartarnígssá aulajangersardlugo.

§ 10. nålagauvfiup kúngimut aningau-ssarsiarititagssai kúngiunerane atassugssatut inatsisitígut aulajangersarne-kásáput. ilángutdlugítaok aulajangersarne-kásáput igdlússárssuit nålagauvfiuvdlo pigíssai avdlat sút kúngimut atugagssaritínekásaner-sut.

Stk. 2. Statsydelsen kan ikke behæftes med gæld.

§ 11. For medlemmer af det kongelige hus kan der bestemmes årlige ved lov. Årpenge kan ikke uden folketingets samtykke nydes uden for riget.

Kapitel III.

§ 12. Kongen har med de i denne grundlov fastsatte indskrænkninger den højeste myndighed over alle rigets anliggender og udøver den gennem ministrene.

§ 13. Kongen er ansvarfri; hans person er fredhellig. Ministrene er ansvarlige for regeringens førelse; deres ansvarlighed bestemmes nærmere ved lov.

§ 14. Kongen udnævner og afskediger statsministeren og de øvrige ministre. Han bestemmer deres antal og forretningernes fordeling imellem dem. Kongens underskrift under de lovgivningen og regeringen vedkommende beslutninger giver disse gyldighed, når den er ledsaget af en eller flere ministres underskrift. Enhver minister, som har underskrevet, er ansvarlig for beslutningen.

§ 15. Ingen minister kan forblive i sit embede, efter at folketinget har udtalt sin mistillid til ham.

Stk. 2. Udtaler folketinget sin mistillid til statsministeren, skal denne begære ministeriets afsked, medmindre nyvalg udskrives. Et ministerium, som har fået et mistillidsvotum, eller som har begæret sin afsked, fungerer, indtil et nyt ministerium er udnævnt. Fungerende ministre kan i deres embede kun foretage sig, hvad der er fornødent til embedsforretningernes uforstyrrede førelse.

stk. 2. nálagaufviup aningaussarsiarititai akiligagssanut akiliutigitiñiarnekartugssáungitdlát.

§ 11. kúngip ilakutai inatsisitigut aulajangersainikut ukiumut aningaussarsiarititát Danmarke kimagsimagáine inatsissartut akuersserkársimatínagit pissagssarinekarsínáungitdlát.

kapitale III.

§ 12. inatsisine túngaviussune mákunane kúngip pigínauneranik kigdliissutaussut najorkutaralugit kúnge nálagaufvingmut ataessune tamane kutdlersaussutut nálagaunerssáuvok tamatumani lo ministerit sulissorísavdlugit.

§ 13. kúnge akissugssautíñiarnekarsínáungilak; kúnge inúvok íminardluñartúsassok. nálagkersuinerup ingerdlanerane ministerit akissugssautitaggssáuput; akissugssáussusiat ersserkigsarnekar dluné inatsisitigut aulajangersarnekásaok.

§ 14. statsministere ministerekatailo kúngip ministeríngortitdlugitdlo soraersísinauvaí. kavsiúsanersut sunigdlo sulíagssínekásanersut aulajangertásavá. inatsisinut nálagkersuinermutdlo túngassut aulajangersarníagkat kúngip atsiorsimagpagit ministeritdlo iláta ardlagdlitdlúnít kúnge atsiokátigisimagpásuk atortugssángortínekásáput. ministerit ardlát kinalúnít atsiuekataussok aulajangersagkamut akissugssáussusekartúvok.

§ 15. inatsissartut tatiginane ilisimatigpáne ministere kinalúnít atoríngmínt tunuartariakarpok.

stk. 2. statsministere inatsissartunít tatiginekarane okausekarfiginekarune ministerekatine pekatígalugit soraerníasaok inatsissartunút ilaussugssanik nutámik kinerínekásángípat. ministerit tatiginekángínermíngnik okausekarfiginekartut soraerníardlutígdúnít kigsautekarársimassut ministerit nutágssat atoríngítínekarsívdlugit sulíagssamíngnik ingerdlatsínaratdlásáput. ministeriúnaratdlartut atoríngmíngne sulíagssanik píngítsórnané ingerdlássagssausuínarnik sulíakartugssáusáput.

§ 16. Ministrene kan af kongen eller folketinget tiltales for deres embedsførelse. Rigsretten påkender de mod ministrene for deres embedsførelse anlagte sager.

§ 17. Ministrene i forening udgør statsrådet, hvori tronfølgeren, når han er myndig, tager sæde. Kongen fører forsædet undtagen i det i § 8 nævnte tilfælde og i de tilfælde, hvor lovgivningsmagten i henhold til bestemmelsen i § 9 måtte have tillagt statsrådet myndighed til at føre regeringen.

Stk. 2. I statsrådet forhandles alle love og vigtige regeringsforanstaltninger.

§ 18. Er kongen forhindret i at holde statsråd, kan han lade sagen forhandle i et ministerråd. Dette består af samtlige ministre under forsæde af statsministeren. Enhver minister skal da afgive sit votum til protokollen, og beslutning tages efter stemmeflerhed. Statsministeren forelægger den over forhandlingerne førte, af de tilstedeværende ministre underskrevne protokol for kongen, der bestemmer, om han umiddelbart vil bifalde ministerrådets indstilling eller lade sig sagen foredrage i statsrådet.

§ 19. Kongen handler på rigets vegne i mellemfolkelige anliggender. Uden folketingets samtykke kan han dog ikke foretage nogen handling, der forøger eller indskrænker rigets område, eller indgå nogen forpligtelse, til hvis opfyldelse folketingets medvirken er nødvendig, eller som i øvrigt er af større betydning. Ej heller kan kongen uden folketingets samtykke opsige nogen mellemfolkelig overenskomst, som er indgået med folketingets samtykke.

§ 16. ministerit atorfigmingne suliatic pivdlugit kúngimit inatsissartunitdlünit únerdlútiginekarsínáuput. nálagauvfiup erkartüssissuisa (rigsretten) ministerinut atorfigmingne suliagssamingnik ingerdlatsineránik pissútitsíssutit erkartüssíssutigíssagssarait.

§ 17. ministerit tamarmik statsrádimut ilaussortaussugssáuput, kúngígssardlo inersimassutut pigínautitaulerneminit ilaussartugssauvok. § 8-me okautiginekartutut píssokartínago § 9-milo aulajangigak náper-tordlugo inatsisinik pilersitsissartunit statsráðe nálagkersuinerme kutdlersaussugssatut pigínaunekartitausimatínago kúnge suju-ligtaissúsaok.

stk. 2. inatsisit süssutdlünit nálagkersuissutdlo aulajangersarniagait pingárnerussut tamarmik statsráðime okalokatigíssutiginekartugssáuput.

§ 18. kúnge statsráðime atautsimêka-táusavdlune akornutekarsimagune sulíssutigíssagssak ministerinut sujúnersúissokati-gíngnut (ministerråd) atautsimíssutigerkusínauvâ. táukunúnga ministerit tamarmik ilaussugssáuput statsministere suju-ligtaissoralugo. ministerit tamarmik isúmatik nalunaerdlugit agdlagtaivígssuarnut agdlag-tísavait amerdlanerussutdlo isumát náper-tordlugo aulajangínekásavdlune. agdlagtaivígssuit okalokatigíssutit agdlagsimavfê ministerinut najütunit tamanit atsiornekarsimassut statsministerip kúngimut sarkú-miússagssarai, kúngivdlo aulajangigagssará ministerráðip sujúnersútai akuérínarumane-rine imalünit sulíssutigíssak statsráðime ing-minut sarkúmiuterkúsanerine.

§ 19. inuiangnut avdlanut atássutekartu-tigut kúnge nálagauvfingme pissugssautitau-ssutut sulíssütigingnigtugssauvok. inatsi-ssartutdle akuerssiserkártariakartásavai ná-lagauvfiup angnerulernígssánut mingneru-lernígssánutdlünit atassunik sulíssutigíssa-kásagune, akuerssissutekásagunilünit nã-magsinigssánut inatsissartut sulekatauvfigi-ssagssarissánik, avdlamigdlünime angnertú-mik pingárutekartumik akuerssissutekása-gune. âmátaok inatsissartut akuerssinerisi-gut inuiangnut avdlanut isumakatigíssutau-ssut inatsissartut akuersserkártínagit kúngip ator-tugssaujungnaersísínáungilai.

Stk. 2. Bortset fra forsvar mod væbnet angreb på riget eller danske styrker kan kongen ikke uden folketingets samtykke anvende militære magtmidler mod nogen fremmed stat. Foranstaltninger, som kongen måtte træffe i medfør af denne bestemmelse, skal straks forelægges folketinget. Er folketinget ikke samlet, skal det uopholdeligt sammenkaldes til møde.

Stk. 3. Folketinget vælger af sin midte et udenrigspolitisk nævn, med hvilket regeringen rådfører sig forud for enhver beslutning af større udenrigspolitisk rækkevidde. Nærmere regler om det udenrigspolitiske nævn fastsættes ved lov.

§ 20. Beføjelser, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder, kan ved lov i nærmere bestemt omfang overlades til mellemfolkelige myndigheder, der er oprettet ved gensidig overenskomst med andre stater til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde.

Stk. 2. Til vedtagelse af lovforslag herom kræves et flertal på fem sjettedele af folketingets medlemmer. Opnås et sådant flertal ikke, men dog det til vedtagelse af almindelige lovforslag nødvendige flertal, og oprettholder regeringen forslaget, forelægges det folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse efter de for folkeafstemninger i § 42 fastsatte regler.

§ 21. Kongen kan for folketinget lade fremsætte forslag til love og andre beslutninger.

stk. 2. nálagauvfiup danskítlúnit sákutúisa sássúnekarnéráne igdlersorniarnek píngíkáine kúngip inatsissartut akuerssismatinagit sorssungrermut atortugssiat nálagauvfingmut sumutdlúnit atorsínáungilai. aulajangersagak tamána nápertordlugo kúnge sulísutigissakarsímásagaluarpát tamána inatsissartunut ernínak okausekarfigítínekásaok. inatsissartut katerssúsímángigpata piárnerpámik atautsimígiarkunekásáput.

stk. 3. inatsissartut ilamingnik kinigákásáput nálagkersuinerme nunanut avdlanut atássutekartutígit sujúnarsuissúsugssanik (et udenrigspolitisk nævn) nálagkersuissutdlo táuko sujúnarsokatigissásavaít nálagkersuinerme nunanut avdlanut atássutekartunik angnertúnik aulajangerniagassakalerángat. udenrigspolitiske nævni-
mut maligtarissagssat ersserkingnerussut inatsisítígit aulajangersarnekartugssásáput.

§ 20. inatsisít túngaviussut máko nápertordlugit nálagauvfiup nálagkersuissuisa aulajángissugssauvfígíssait nálagauvfit ássígíngítsut píssortautítáínut inuíait ássígíngítsut erkortugssamik sagdlíutítsiumavdlutik sulékátígígdutígdlo angussakárneru-jartornígssát pílersíníardlugo nunat avdlat ísumakátígíssutekarfigalugít atulersítaussunut inatsisítígit ersserkingnerussumik nalunaiardlugít táukunánga aulajángígagssatut okausígíssakarfigíssagssángortínekarsínáuput.

stk. 2. taima inatsisígíssatut sujúnarsút akuerssísutígínekásagpat inatsissartunut ílaussut arfíníngordlugít avguardlugít avgornerisa tatdlímáisa akuerssínígssát píssariakarpok. taima amerdlanerutígíssut akuerssígíngpata inatsísíliatdle avdlat akuerínígssáne akuerssísut amerdlássusígssát angunekarsímagaluardlune, nálagkersuissutdlo sujúnarsút tunuartíkumángígípássuk, sujúnarsút inatsissartugssanik taisísínaussunut akueríumanerát akuerímángínerátítlúnit taisísítíssutígítínekásaok íngútaussut taisísínaunígssáne § 42-me najorkutagssat aulajángígígaussut nápertordlugít.

§ 21. inatsísígíssanut sujúnarsútít aulajángígagssatdlo avdlat kúngip inatsissartunut sarkúmiutítísínauvai.

§ 22. Et af folketinget vedtaget lovforslag får lovskraft, når det senest 30 dage efter den endelige vedtagelse stadfæstes af kongen. Kongen befaler lovens kundgørelse og drager omsorg for dens fuldbyrdelse.

§ 23. I særdeles påtrængende tilfælde kan kongen, når folketinget ikke kan samles, udstede foreløbige love, der dog ikke må stride mod grundloven og altid straks efter folketingets sammentræden skal forelægges dette til godkendelse eller forkastelse.

§ 24. Kongen kan benåde og give amnesti. Ministrene kan han kun med folketingets samtykke benåde for de dem af rigsretten idømte straffe.

§ 25. Kongen meddeler dels umiddelbart, dels gennem vedkommende regeringsmyndigheder sådanne bevillinger og undtagelser fra lovene, som enten i følge de før 5. juni 1849 gældende regler er i brug, eller hvortil hjemmel indeholdes i en siden den tid udgiven lov.

§ 26. Kongen har ret til at lade slå mønt i henhold til loven.

§ 27. Regler om ansættelse af tjenestemænd fastsættes ved lov. Ingen kan ansættes som tjenestemænd uden at have indfødsret. Tjenestemænd, som udnævnes af kongen, afgiver en højtidelig forsikring om at ville holde grundloven.

Stk. 2. Om afskedigelse, forflyttelse og pensionering af tjenestemænd fastsættes regler ved lov, jfr. dog herved § 64.

Stk. 3. Uden deres samtykke kan de af kongen udnævnte tjenestemænd kun forflyttes, når de ikke derved lider tab i de med

§ 22. inatsisigssatut sujúnarsút inatsissartunit akuerinekartok inatsisingúsaok akuerssissutiginekarnernanit kingusingnerpámik uvdlut 30-t kángiútínagit kúngimit aulajangersarnekarpat. inatsisip tamanut ilisimatínekarnigssá kúngip perkússutigisavá atortútínekarnigssálo isumagissagssarísavdlugo.

§ 23. pissariakardluínartitdlugo inatsissartut katerssúsímángíneráne kúnge utarkisaugatdlartumik inatsisiliorsínauvok inatsisinutdle túngaviussunut akerdliússutekángitsunik, tamatigutdle inatsissartut katerssúniariarpata ernínak inatsissartunit akuerinekartugssatut atortugssautitáungitsugssatutdlúnit okausekarfigínekartartússartugssanik.

§ 24. kúnge pitdlagkamik sáímáussisínauvdlunilo pitdlagkanik ardlalingnik atautsíkut pitdlagagssaujungaersitsisínauvok, ministerit rigsretimit pitdlagágssángortitaussut inatsissartut akuerssigpata aitsát pitdlagagssaujungaersisínauvai.

§ 25. kúnge nangminêrdlune nálagkersuissunitdlúnit pissortautitaussutigut akuerssissutekarsínauvok, inatsisitdlúnit maligdlugit pissugssautitaunermít tunuartitsisínauvdlune, maligtarissagssanít júnip 5-at 1849 sujorkutdlugo atulersunit sulilo mána atortússunit tamatuma kingornagut inatsisingorsimassut pissugssautitsineránit.

§ 26. kúnge inatsisit nápertordlugit aningaussaliorkussisínautitauvok.

§ 27. nálagauvfingme atorfinigtitsinigssame najorkutagssat inatsisitigut aulajangersarnekááput. íngtáungitsok nálagauvfingme atorfinigtínekarsínáungilak. atórfíglit kúngimit atorfinigtitaussut ugpernarsaivdlutik neriorssuissugssáuput inatsisit túngaviussut malerkígsárniarumavdlugit.

stk. 2. atorfigdlit soraersínekarsínaunerat, nútínekarsínaunerat pensionertínekarsínauneratdló inatsisitigut najorkutagssíornekásaok, tamatumúngale atatitdlugo takúk § 64.

stk. 3. kúngimit atorfinigtitaussut akuerssiserkárnagit nútínekarsínáuput aitsát atorfigmingne aningaussarsiarissait mingneru-

tjenestemandstillingen forbundne indtægter, og der gives dem valget mellem sådan forflyttelse og afsked med pension efter de almindelige regler.

Kapitel IV.

§ 28. Folketinget udgør een forsamling bestående af højst 179 medlemmer, hvoraf 2 medlemmer vælges på Færøerne og 2 i Grønland.

§ 29. Valgret til folketinget har enhver, som har dansk indfødsret, fast bopæl i riget, og har nået den i stk. 2 omhandlede valgretsalder, medmindre vedkommende er umyndiggjort. Det bestemmes ved lov, i hvilket omfang straf og understøttelse, der i lovgivningen betragtes som fattighjælp, medfører tab af valgret.

Stk. 2. Valgretsalderen er den, som har opnået flertal ved folkeafstemning i overensstemmelse med lov af 25. marts 1953. Ændring af den til enhver tid gældende valgretsalder kan ske ved lov. Et af folketinget vedtaget forslag til en sådan lov kan først stadfæstes af kongen, når bestemmelsen om ændring af valgretsalderen i overensstemmelse med § 42, stk. 5, har været undergivet en folkeafstemning, der ikke har medført bestemmelsens bortfald.

§ 30. Valgbar til folketinget er enhver, som har valgret til dette, medmindre vedkommende er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af folketinget.

Stk. 2. Tjenestemænd, som vælges til medlemmer af folketinget, behøver ikke regeringens tilladelse til at modtage valget.

lísáנגígipata, nangmingnerdlo aulajángísí-nautitáúsáput nítitaunígssartik akueriومانerát najorkutaussutdlünít nápertordlugit pensionínarumanersut.

kapitale IV.

§ 28. inatsissartut atausiuvdlutik ataut-simítartugssáuput amerdlanerpájúsagunik 179-inik ilaussortakásavdlutik, táukunángo ilaussortat mardluk Savalingmiune mardlugdlo kalátdlit nunáne kinigaussugssáuput.

§ 29. inatsissartunut kinersekatausínau-ssut tássáuput kikutdlünít danskissutut ínugtaussut, nálagauvfingme najugakavíg-sut, stk. 2-me erkartornekartunik kinerse-kataunígssame ukiugssanik angussakarsimassut, nangminerssorsínaunermik arsárne-karsimángíkunik. inatsisitigut aulajangerne-kásaok kanok angnertutigissumik pítdlar-nekarnek ikiútisinerdlo, inatsisit náper-tordlugit perdlernavêrkutisinerut isuma-kartínekartok, kinersisínaunermik ánaissa-kautáusanersut.

stk. 2. ukiut kinersekatausínágorfussut tássáuput inatsit marsip 25-áne 1953-ime atulersok nápertordlugo ínugtaussut taisísínekarnérísígut amerdlanerussunit píuma-ssarinekarsimassok. kinersekataunígssame kavsinik ukiokarnígssak súkutdlünít inat-sisitigut avdlángortínekarsínauvok. taima inatsisígssamut sujúnérúsút inatsissartunit akuerssísutígínekarsimassok áítsát kúngi-mit atortugssángortínekarsínauvok kinerse-katausínaunermut ukiugssarítitanut avdlá-ngútekarnígssamut aulajangersarniagak § 42, stk. 5 nápertordlugo ínugtaussunut taisíssu-tígítínekarêrsimavdlune akerdliuvfígínekartutut tunuártíartariakarsimángígpát.

§ 30. kinalünít inatsissartunut kinerse-katausínauussok kinernekarsínauvortaok pítdlarnekautígíssaminik suliakarsimángíkune inatsissartunut ilaussortáunígssaminut inuit issígíngíngíneráne nikanarsautaussumik.

stk. 2. atorfilik inatsissartunut ilaussortag-ssatut kinernekartok ilaussortángornígssa-minut nálagkersuissunut akuererkárkussa-riakángílak.

§ 31. Folketingets medlemmer vælges ved almindelige, direkte og hemmelige valg.

Stk. 2. De nærmere regler for valgrettens udøvelse gives ved valgloven, der til sikring af en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser blandt vælgerne fastsætter valg-måden, herunder hvorvidt forholdstalsvalg-måden skal føres igennem i eller uden for-bindelse med valg i enkeltmandskredse.

Stk. 3. Ved den stedlige mandatfordeling skal der tages hensyn til indbyggertal, væl-gertal og befolkningstæthed.

Stk. 4. Ved valgloven gives nærmere reg-ler vedrørende valg af stedfortrædere og disses indtræden i folketinget samt angående fremgangsmåden i tilfælde, hvor omvalg måtte blive nødvendigt.

Stk. 5. Særlige regler om Grønlands repræ-sentation i folketinget kan gives ved lov.

§ 32. Folketingets medlemmer vælges for fire år.

Stk. 2. Kongen kån til enhver tid udskrive nyvalg med den virkning, at de bestående folketingsmandater bortfalder, når nyvalg har fundet sted. Efter udnævnelse af et nyt ministerium kan valg dog ikke udskrives, forinden statsministeren har fremstillet sig for folketinget.

Stk. 3. Det påhviler statsministeren at for-anledige, at nyvalg afholdes inden valgperio-dens udløb.

Stk. 4. Mandaterne bortfalder i intet til-fælde, før nyvalg har fundet sted.

Stk. 5. Der kan ved lov gives særlige regler om færøske og grønlandske folketingsmanda-ters ikrafttræden og ophør.

§ 31. Kinersissugssat nangminêrdlutik issertortumigdlo taisinerisigut inatsissar-tunut ilaussortagssat kinernekartásáput.

stk. 2. kinersekataunigssame maligtari-ssagssat inatsisine kinersinerme najorkutag-ssane ersserkingnerussumik nalunaerssorne-kásáput, táukunanilo aulajangernekásaok kinersinek kanok ingerdlánekásassok kiner-sissut ássigíngitsunik sujunertakartut amer-dlássutsimingnut nalerkútunik taissakarsí-nautíniardlugit, tamatumúngalo ilángut-dlugo aulajangernekásaok pissariakásaner-sok isumakatigissat amerdlássusiat najorku-taralugo kinersissarneq ilaussortagssanik atausiákânik kinersinerme atortínekásaner-sok atortínekásángínersordlunít.

stk. 3. inatsissartunut ilaussortagssarsior-figssat aulajangerniarneráne kinersivigssat inuisa amerdlássusiat, kinersissugssat amer-dlássusiat âmalo inugtússusek inukússuser-dlúnit nautsorsútiginekartariakarput.

stk. 4. kinersinigssamut inatsisine sivní-ssugssat kinernekarnigssânik inatsissartu-nutdlo ilaussortángornigssânik najorkutag-ssiakásavortaok, kísalo kinerserkingne-kartariakásagpat kanok iliortariakásassok.

stk. 5. kalátldlit nunânit inatsissartunut ilaussortagssat pivdlugit ingmíkut najorku-tagssat inatsisitigut aulajangersarnekar-sí-naúput.

§ 32. inatsissartunut ilaussortagssat ukiu-nut sisamanut kinernekartásáput.

stk. 2. kúnge súkutdlúnit nutânik kiner-sinekartítsisínauvok, nutânidlo kinersine-karêrpat ilaussortausimagaluarnek atorung-náisaok. kisiánile ministerertát atulersíne-karêrsimagpata statsministerilo inatsissar-tunut sujunertarissane nalunaerutigalugit savssarêrsimatínago kinersisitsiniarnekar-sínáungilak.

stk. 3. statsministerip sulíssutigissagssarâ kinersivigssak kângiútínago nutânik kiner-sinekartítsisávdlune.

stk. 4. nutânik kinersinekarêrsínago inat-sissartunut ilaussúnek atajuartugssauvok.

stk. 5. Savalingmiunit kalátlditdlo nunâ-nit inatsissartunut ilaussortaunerup ator-túlernigssâ atortújungnaernigssálo inatsisi-tigut ingmíkut najorkutagssiornekarsí-nau-vok.

Stk. 6. Mister et medlem af folketinget sin valgbarhed, bortfalder hans mandat.

Stk. 7. Ethvert nyt medlem afgiver, når hans valg er godkendt, en højtidelig forsikring om at ville holde grundloven.

§ 33. Folketinget afgør selv gyldigheden af sine medlemmers valg samt spørgsmål om, hvorvidt et medlem har mistet sin valgbarhed.

§ 34. Folketinget er ukrænkeligt. Enhver, der antaster dets sikkerhed eller frihed, enhver, der udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende befaling, gør sig skyldig i højforræderi.

Kapitel V.

§ 35. Nyvalgt folketing træder sammen kl. 12 den tolvte søgnedag efter valgdagen, dersom kongen ikke har indkaldt det til møde forinden.

Stk. 2. Straks efter prøvelsen af mandaterne sættes folketinget ved valg af formand og næstformand.

§ 36. Folketingsåret begynder den første tirsdag i oktober og varer til samme tirsdag det følgende år.

Stk. 2. På folketingsårets første dag kl. 12 sammentræder medlemmerne til møde, hvor folketinget sættes påny.

§ 37. Folketinget træder sammen på det sted, hvor regeringen har sit sæde. I overordentlige tilfælde kan folketinget dog samles andetsteds i riget.

§ 38. På det første møde i folketingsåret afgiver statsministeren er redegørelse for rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger.

Stk. 2. På grundlag af redegørelsen finder en almindelig forhandling sted.

stk. 6. inatsissartunut ilaussortap kinigagssausínáussutse ánaiguniuk ilaussortaujungnáisaok.

stk. 7. kinalünít ilaussortángordlák kini-gaunine erkortúnersok misilingnekarêrpat ilumórtumik neriorssuúsaok inatsisit túnga-viussut malerkigsárniarumagine.

§ 33. inatsissartut ilaussortamik kinigau-simanerat erkortúnersok nangmingnek aulajangigagssarát ámaló ilaussortak kinigagssaujungnaersimanersok aulajangigagssaralugútaok.

§ 34. inatsissartut ínimiginardluínartugssáuput. kinalünít inatsissartunik ajortumêriniartok kunutitsiniartordlünít, kinalünít inatsissartut ajortumêrniarnigssânik sujunertakardlune perkussisimassok perkussissutaussumigdlünít malingnigtok nuna-minik ajunártitsiniartutut píssútitagssauvok.

kapitale V.

§ 35. inatsissartut nutámik kinigaussut kinersiviup kingornagut uvdlut uvdluínau-ssut arkanek-áipáne nal. 12 katerssútugssáuput tamána sujorkutdlugo kúngip atautsimikiarkorêrsimángigpatik.

stk. 2. kinigaunek misigssornekarêrniariarpat inatsissartut katerssútisáput suju-ligtaissugssamik sivníssugssánigdlo kiner-dlísavdlutik.

§ 36. inatsissartut atautsimítarnerat ortúparime mardlúngornerme sujugdlerme autdlarnísaok ukiume tugdlerme mardlúngornermut tássunga atásavdlune.

stk. 2. inatsissartut atautsimítalerfiata uvdluane sujugdlerme nal. 12 ilaussortat atautsimílísáput, taimaló inatsissartut katerssú-terkigdlutik.

§ 37. nálagkersuissut najugarissât inat-sissartut atautsimívfígissásavát. píngártu-migdle píssutigssakartitdlugo inatsissartut nálagauvfíup iláne avdlame katerssúsínáuput.

§ 38. inatsissartut ukiumut atautsimêr-kárneráne statsministerip nálagauvfíngmut túngassune taissariakartut nálagkersuissut-dlo sulíssutigíssamágait nalunaerutigísavai.

stk. 2. nalunaerutatassut atautsimínerme okalokatigíssutigínekásáput.

§ 39. Folketingets formand indkalder folketinget til møde med angivelse af dagsorden. Det påhviler formanden at indkalde til møde, når mindst to femtedele af folketingets medlemmer eller statsministeren skriftligt fremsætter begæring herom med angivelse af dagsorden.

§ 40. Ministrene har i embeds medfør adgang til folketinget og er berettigede til under forhandlingerne at forlange ordet, så ofte de vil, idet de i øvrigt iagttager forretningsordenen. Stemmeret udøver de kun, når de tillige er medlemmer af folketinget.

§ 41. Ethvert medlem af folketinget er berettiget til at fremsætte forslag til love og andre beslutninger.

Stk. 2. Et lovforslag kan ikke endeligt vedtages, forinden det tre gange har været behandlet i folketinget.

Stk. 3. To femtedele af folketingets medlemmer kan overfor formanden begære, at tredie behandling tidligst finder sted tolv søgnedage efter forslaget vedtagelse ved anden behandling. Begæringen skal være skriftlig og underskrevet af de deltagende medlemmer. Udsættelse kan dog ikke finde sted, forsåvidt angår forslag til finanslove, tillægsbevillingslove, midlertidige bevillingslove, statslånslove, love om meddelelse af indfødsret, love om ekspropriation, love om indirekte skatter samt i påtrængende tilfælde forslag til love, hvis ikrafttræden ikke kan udsættes af hensyn til lovens formål.

Stk. 4. Ved nyvalg og ved folketingsårets udgang bortfalder alle forslag til love og

§ 39. inatsissartut sujuligtaissuata inatsissartut atautsimikiarkussásavai okalúserissagssat nalunaerutigalugit. taimátaok sujuligtaissok atautsimikiarkussissugssauvok inatsissartunut ilaussut tatdlimángordlutik avgordlutik avgornerisa mardluk inornagit imalūnit statsministere agdlagkatigut nalunaerdlutik atautsiminigssak kigsautigisimagpássuk sūtdlo okalúserissagssaussut nalunaerdlugit.

§ 40. ministerit atorfigtik nâpertordlugo inatsissartut atautsimīnerine ilausínáuput okalokatigīngnernilo okausigssakarumassarāngamik piumatdlerdlutigdlo okalungnigssartik piunassarsínauvdlugo, atautsimīneruvdle ingerdlanerane ilerkugssat najorkutarissagssaralugit. ministeriūtugalutik inatsissartunut ilaussortausimaganik aitsát aulajangīniarnerne taisekataussarsínáusáput.

§ 41. inatsissartunut ilaussok kinalūnit inatsisigssanut aulajangersagagssanutdlo avdlanut sujúnarsūtekarsínautitauvok.
stk. 2. inatsisigssatut sujúnarsūt inatsissartune pingasoriardlune okalúserinekarérsínane nāmagsinekartutut isumakatigīssututiginekarsínáungilak.

stk. 3. inatsissartunut ilaussut tatdlimángordlutik avgordlutik avgornerisa mardluk sujuligtaissok piunassakarfigisínauvât pingajugssānik okalúseringningnigssak kinguarterkuvdlugo sujúnarsūtíp áipagssānik okalokatigīssututiginekardlune isumakatigīssututiginekarsīmanerata kingornagut uvdlunait arkanek-mardluk kángiúnigssānut. taima kigsautigissak agdlagángordlugo túniúnékásaok ilaussortanit kinguarteritsiniartunīt atsiugauvdlune. kinguarteriniarnekar sínáungitsutdle mákūput; nálagaufiup aningaussai pivdlugit inatsisigssatut sujúnarsūtīt, aningaussat atortitagssat tapiusernekarnigssāinut inatsisigssat, akuerssissutauगतदलरतुनुत inatsisigssat, nálagaufiup taorsigagssarsinigssāne inatsisigssat, inugtaussungortīnekarnerne inatsit, píngitsaillivdlune arsārinigssane inatsisigssat, niorkutīnut akilerārusiagssat pivdlugit inatsisigssat kīsalo pissariakardluñalersórtutut inatsisīngortīniagkat inatsisigssap sujūnertarissā pivdlugo kinguarsarnekartugssāungitsut.

stk. 4. inatsissartunut nutānik kinersīnekarnerane ukiuvdlo inatsissartut atautsi-

andre beslutninger, der ikke forinden er endeligt vedtaget.

§ 42. Når et lovforslag er vedtaget af folketinget, kan en tredjedel af folketingets medlemmer inden for en frist af tre søgnehøje fra forslaget endelige vedtagelse overfor formanden begære folkeafstemning om lovforslaget. Begæringen skal være skriftlig og underskrevet af de deltagende medlemmer.

Stk. 2. Et lovforslag, som kan undergives folkeafstemning, jfr. stk. 6, kan kun i det i stk. 7 omhandlede tilfælde stadfæstes af kongen inden udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, eller inden begæret folkeafstemning har fundet sted.

Stk. 3. Når der er begæret folkeafstemning om et lovforslag, kan folketinget inden for en frist af fem søgnehøje fra forslaget endelige vedtagelse beslutte, at forslaget skal bortfalde.

Stk. 4. Træffer folketinget ikke beslutning i henhold til stk. 3, skal meddelelse om, at lovforslaget skal prøves ved folkeafstemning, snarest tilstilles statsministeren, der derefter lader lovforslaget bekendtgøre med meddelelse om, at folkeafstemning vil finde sted. Folkeafstemningen iværksættes efter statsministerens nærmere bestemmelse tidligst tolv og senest atten søgnehøje efter bekendtgørelsen.

Stk. 5. Ved folkeafstemningen stemmes for og mod lovforslaget. Til lovforslagets bortfald kræves, at et flertal af de i afstemningen deltagende folketingsvælgere, dog mindst 30 pct. af samtlige stemmeberettigede, har stemt mod lovforslaget.

Stk. 6. Forslag til finanslove, tillægsbevillingslove, midlertidige bevillingslove, statslånslove, normeringslove, lønnings- og pen-

mitarfiata kângiúnerane inatsisigssanut avdlanútdlo aulajangersagagssanut sujúnersútít námagsivdlutik isumakatigíssutiginekarêrsimángitsut tamarmik tunuartínekar-tugssáuput.

§ 42. inatsisigssatut sujúnersút inatsissartunit akuerssissutiginekarssimagpat inatsissartunut ilaussortat avgornerisa pingajuisa sujúnersútíp námagsivdlune akuerssissutiginekarneranit uvdlúnait pingasut kângiútínagit sujuligtaissok píumavfigisínauvát inatsisigssatut sujúnersút íngtaussunut taisissutigiterkuvdlugo. taima kínutigissak ágdlagángordlugo túniúnekásaok ilaussortanitdló kinguartitsiniartunit atsiugauvdlune.

stk. 2. inatsisigssatut sujúnersút íngtaussunit taisissutiginekarssinaussok, tak. stk. 6 taimágdlát stk. 7-ime erkartornekartutut píssutigssakarpát kúngimit aulajangersarne-kásaok stk. 1-ime pívfigssautitaussok kângiútínago imalúnít íngtaussut taisisínekarnigssát píumassarínekartínago.

stk. 3. inatsisigssatut sujúnersút íngtaussunut taisissutigítíníarnekarángat inatsissartut sujúnersútíp námagsivdlune akuerssissutiginekarneranit uvdlúnait tatdlímat kângiútínagit aulajangersínauvát sujúnersút tunuartínekáinásanersok.

stk. 4. stk. 3 nâpertordlugo inatsissartut aulajángígígpata inatsisigssatut sujúnersútíp íngtaussut taisisínekarnérísígut mísilíngnekarníggssânik nalunaerut píárnerpâmík statsministerímut nagsíúnekásaok, táussumalo inatsisigssatut sujúnersút tamanut tusagagssíarítísavâ nalunaerutígíalugulo íngtaussut taisisínekásassut. statsministeríp aulajángínera nâpertordlugo íngtaussut taisisínekásáput taisissutigíssap tusagagssíaríneranit píárnerpâmík uvdlúnait arkanek-mardluk kângiúsímagpata kíngúsíngnerpâmígdlo uvdlúnait 18-ít kângiútínagit.

stk. 5. íngtaussut taisisínekarnéráne inatsisigssatut sujúnersút akueríumanerdlugo akueríumángínerdlugulúnít taisisítísissutigínekásaok. inatsisigssatut sujúnersút tunuartínekásagpat inatsissartugssaník kínersísínauussut táisekátassut amerdlanerssáisa, kínersísínauussutdle tamákerdlutík 30 pct.-é ínornagit, inatsisigssatut sujúnersúmut nâgársímanígssát píumassarínekarpók.

stk. 6. inatsisigssatut sujúnersútít nálagauvfiup aníngaussai pívdlugít, aníngaussat atortítítagssat tapiusernekarnígssáínik, aku-

sionslove, love om meddelelse af indfødsret, love om ekspropriation, love om direkte og indirekte skatter samt love til gennemførelse af bestående traktatmæssige forpligtelser kan ikke undergives folkeafstemning. Det samme gælder forslag til de i §§ 8, 9, 10 og 11 omhandlede love såvel som de i § 19 nævnte beslutninger, der måtte være i lovs form, medmindre det for disse sidste ved særlig lov bestemmes, at sådan afstemning skal finde sted. For grundlovsændringer gælder reglerne i § 88.

Stk. 7. I særdeles påtrængende tilfælde kan et lovforslag, som kan undergives folkeafstemning, stadfæstes af kongen straks efter dets vedtagelse, når forslaget indeholder bestemmelse herom. Såfremt en trediedel af folketingets medlemmer efter de i stk. 1 omhandlede regler begærer folkeafstemning om lovforslaget eller den stadfæstede lov, afholdes sådan folkeafstemning efter foranstående regler. Forkastes loven ved folkeafstemningen, kundgøres dette af statsministeren uden unødigt ophold og senest fjorten dage efter folkeafstemningens afholdelse. Fra kundgørelsesdagen er loven bortfaldet.

Stk. 8. Nærmere regler om folkeafstemning, herunder i hvilket omfang folkeafstemning skal finde sted på Færøerne og i Grønland, fastsættes ved lov.

§ 43. Ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov; ej heller kan noget mandskab udskrives eller noget statslån optages uden i følge lov.

erssissutaugatdlartunut, nâlagauvfiup taorsigagssarsinigssânut, atorfiggissagssat aulajangererânut, akiggssautinut pensioninutdlo, inugtaussúngortínekarnernut, píngitsailivdlune arsârinigssanut, akilerârutit akiggssarsianit niorkutinutdlo pissagssat pivdlugit inatsisitdlo isumakatigissutigissat erkortíniarnigssáinut atássutekartut inugtaussunut taisissutigítínekarsínáungitdlat. taisissutigítínekartugssáungitdlátaok sujúnersútít §§ 8-me, 9-me, 10-me ámallo 11-me erkartornekartunut inatsisinut atassut ámallo aulajangersagagssat § 19-ime erkartornekartut inatsisitut píssusekartítariakartut, kingugdítidle táuko aitsát taisissutigítínekarsínáuput ingmíkut inatsisiliaussúkut aulajangernekarpat taisissutigínekásassut. inatsisitúngaviussut avdlángútekartínekarnigssáne § 88-ime najorkutagssiat atortugssáuput.

stk. 7. pissariakardluínartitdlugo inatsisigssatut sujúnersút inugtaussunut taisissutigítínekarsínáussok isumakatigissutigínekarniariarpat ernínak kúngimit aulajangersarnekar sínáuvok taimailiornigssamut aulajangersagaussumik sujúnersút ilakarpát. inatsissartunut ilaussut avgornerisa píngajuisa stk. 1-ime najorkutagssautitat nápertordlugit píumassarigpássuk inatsisigssatut sujúnersút inatsitdlúnít atortugssángortitaorêrsimassok inugtaussunut taisissutigítínekásassut najorkutagssat sujulíne erkartornekartut atordlugit taisisitsínekásaok. taisisitsíníkut inatsit atortugssautínekángigpat tamána statsministerip utarkisínarnágo kingusingnerpámigdlo inugtaussut taisisínekarnéránit uvdlut 14-it kángiútínagit tamanut nalunaerutigisavá. uvdlormit nalunaerutigínekarníánit inatsit atortújungnáisaok.

stk. 8. inugtaussut taisisínekartarnigssáne najorkutagssat ersserkingnerussut inatsisitigut aulajangersarnekartugssáusáput, tamatumúngalo atatitdlugo aulajangernekásavdlune kanok angnertutigissumik Savalingmiune kalátdlitdlo nunáne taisisitsínekásanersok.

§ 43. akilerârusínekarsínáungilak akilerârutitdlo avdlángortínekarsínáunatik soarsínekarsínáunatigdlo tamána inatsisiliútínekarsímángigpat; sákutúngortitsíniarnekar sínáungilartaok nâlagauvfigdlúnít taorsigagssarsisíniarnekar sínáunane inatsisit nápertornagit.

§ 44. Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov.

Stk. 2. Om udlændinges adgang til at blive ejere af fast ejendom fastsættes regler ved lov.

§ 45. Forslag til finanslov for det kommende finansår skal fremsættes for folketinget senest fire måneder før finansårets begyndelse.

Stk. 2. Kan behandlingen af finanslovsforslaget for det kommende finansår ikke ventes tilendebragt inden finansårets begyndelse, skal forslag til en midlertidig bevillingslov fremsættes for folketinget.

§ 46. Forinden finansloven eller en midlertidig bevillingslov er vedtaget af folketinget, må skatterne ikke opkræves.

Stk. 2. Ingen udgift må afholdes uden hjemmel i den af folketinget vedtagne finanslov eller i en af folketinget vedtaget tillægsbevillingslov eller midlertidig bevillingslov.

§ 47. Statsregnskabet skal fremlægges for folketinget senest seks måneder efter finansårets udløb.

Stk. 2. Folketinget vælger et antal revisorer. Disse gennemgår det årlige statsregnskabsregnskab og påser, at samtlige statens indtægter er opført deri, og at ingen udgift er afholdt uden hjemmel i finansloven eller anden bevillingslov. De kan fordrer sig alle fornødne oplysninger og aktstykker meddelt. De nærmere regler for revisorerens antal og virksomhed fastsættes ved lov.

Stk. 3. Statsregnskabet med revisorerens

§ 44. takornartak fnugtaussúngortíne-karsínáungilak inatsisilífítiginekarsimá-ngigpat.

stk. 2. takornartat nunáumik pigissakarsí-nautitaunigssát inatsisitigut aulajangigka-nik najorkutagssiakásaok.

§ 45. nálagauvfiup aningaussainut inatsisigssatut sujúnarsútít ukiumut tugdligssamut atortugssat inatsissartunut sarkúmiúnekásáput kingusingnerpámik ukiup nautsorssuivfiup autdlarnernigssá káumatinik sisamanik sujorkutdlugo.

stk. 2. nálagauvfiup aningaussainut ukiu-mut tugdligssamut inatsisigssatut sujúnarsútít okalúserinerat ukiup nautsorssuivfiup autdlartínigssánut inísangatínángigpat akuer-sissutaugatdlartugssanut inatsisigssat inatsissartunut sujúnarsútauvdlutik sarkúmiúnekásáput.

§ 46. nálagauvfiup aningaussainut inatsisigssat akuer-sissutaugatdlartututdlúnít inatsisigssat inatsissartunít akuerínekartí-nagit akilerárutit akilerkunekásángitdlat.

stk. 2. aningaussanik atortitakásángilak nálagauvfiup aningaussainut inatsisine inatsissartune akuerínekartune tapiussututdlúnít akuer-sissutinut inatsisine akuer-sissutaugatdlartututdlúnít inatsisine akuer-sissutiginekarsimángitsunik.

§ 47. nálagauvfiup aningaussaisa nautsorssútait ukiup nautsorssuivfiup nánerata kingornagut káumatit arfinigdlit kángiútí-nagit inatsissartunut sarkúmiúnekásáput.

stk. 2. nautsorssútínik misigssuissugssat ardlagdlit inatsissartunít kinernekartásá-put. táukúa nálagauvfiup ukiumut nautsorssútai misigssortásavait nákutigerkigsárdlu-gulo nálagauvfiup aningaussarsaisa tamar-mik agdlagsimanigssát aningaussanigdlo atu-gakarsimángínigssá nálagauvfiup aningau-ssai avdlatutdlúnít akuer-sissutit pivdlugit inatsine akuer-sissutiginekarsimángitsunik. pásissutigssat pissariakartut nalunaersor-dlugitdlo agdlagkat tamaisa takujumasínau-vait. nautsorssútínik misigssuissut kavsiú-ssusigssait sulíagssarissaitdlo inatsisitigut ersserkingnerussunik najorkutagssiornekar-dlutik aulajangernekartugssáuput.

stk. 3. nálagauvfiup nautsorssútai naut-

bemærkninger forelægges folketinget til beslutning.

§ 48. Folketinget fastsætter selv sin forretningsorden, der indeholder de nærmere bestemmelser vedrørende forretningsgang og ordens opretholdelse.

§ 49. Folketingets møder er offentlige. Formanden eller det i forretningsordenen bestemte antal medlemmer eller en minister kan dog forlange, at alle uvedkommende fjernes, hvorpå det uden forhandling afgøres, om sagen skal forhandles i et offentligt eller lukket møde.

§ 50. Folketinget kan kun tage beslutning, når over halvdelen af medlemmerne er til stede og deltager i afstemningen.

§ 51. Folketinget kan nedsætte kommissioner af sine medlemmer til at undersøge alment vigtige sager. Kommissionerne er berettigede til at fordre skriftlige eller mundtlige oplysninger såvel af private borgere som af offentlige myndigheder.

§ 52. Folketingets valg af medlemmer til kommissioner og hverv sker efter forholdstallet:

§ 53. Ethvert medlem af folketinget kan med dettes samtykke bringe ethvert offentligt anliggende under forhandling og derom æske ministrenes forklaring.

§ 54. Andragender kan kun overgives til folketinget ved et af dettes medlemmer.

sorssûtinik misigssuissut tíkuarniagáinik agdlagartalernekardlutik inatsissartunut aulajangigagssatut sarkúmiúnekartugssáput.

§ 48. inatsissartut atautsimítarnermik ingerdlassarnigssát nangmingnek aulajangigagssarát tássanilo ersserkingnerussumik aulajangersagakardlutik sulíssutigissagssat kanok ingerdlánekartarnigssáinik akornutekatsailiuginigssamigdlo.

§ 49. inatsissartut atautsimínere kíkúnitdlúnit tusarnárnekarsínáuput. taimáitordle sujuligtaissup ilaussortatdlúnit ilaisa atautsimítarnerit ingerdlánekarnigssáne maligtarissagssat nápertordlugit amerdlássusekartut ministeritdlúnit iláta píumasínauvát ilaussortáungitsut tamarmik atautsimívfík kimásagát, tauvalo okalokatigíssutigerkárnago aulajangernekásaok sulíssutigissagssak tusarnártekardlune tusarnártekaránilúnit okalúserinekásanersok.

§ 50. ilaussortat agfaiť sivnerdlugit najúgpata aulajangiarnermilo pekatauđlutik aitsát inatsissartut aulajangersaisínáuput.

§ 51. sulíssutigissagssat tamanut pingáruťekartut pásiniartísađlugit inatsissartut ilaussortamik ilait ingmíkut atautsimítartugssángortísínauvait (kommissionit). kommissionit písínautitáuput píasiúmassatik agdlagángordlugit okausínángordlugitdlúnit inuínaussunit nálagkersuissutdlúnit píssortautitáinít nalunaerutigerkusínauđlugit.

§ 52. kommissioninut sulíssutigingnigtitanutdlúnit avđlanut ilaussortagssanik inatsissartut kinersineráne inatsissartune ássigíngitsunik ísumagđlit ilaussortaisa amerdlássusiat najorkutaralugo kinersinekásaok.

§ 53. inatsissartunut ilaussortaussook kinalúnit inatsissartunit akuerinekartlune inuíakatiđissutsimut atássutekartumik sumigđlúnit okalúserissagssángortítsísínauvok tamákulo pívdlugit pásíssutigíssaussunik ministerit okausekarkusínauđlugit.

§ 54. kigsautigingnissutit inatsissartunut ilaussortat ilánit taimáđđlát inatsissartunut sarkúmiúnekarsínáuput.

§ 55. Ved lov bestemmes, at folketinget vælger en eller to personer, der ikke er medlemmer af folketinget, til at have indseende med statens civile og militære forvaltning.

§ 56. Folketingsmedlemmerne er ene bundet ved deres overbevisning og ikke ved nogen forskrift af deres vælgere.

§ 57. Intet medlem af folketinget kan uden dettes samtykke tiltales eller underkastes fængsling af nogen art, medmindre han er grebet på fersk gerning. For sine ytringer i folketinget kan intet af dets medlemmer uden folketingets samtykke drages til ansvar uden for samme.

§ 58. Folketingets medlemmer oppebærer et vederlag, hvis størrelse fastsættes ved valgloven.

Kapitel VI.

§ 59. Rigsretten består af indtil 15 af de efter embedsalden ældste ordentlige medlemmer af rigets øverste domstol og et tilsvarende antal af folketinget efter forholdstallet for 6 år valgte medlemmer. For hver af de valgte vælges en eller flere stedfortrædere. Folketingets medlemmer kan ikke vælges til eller virke som medlemmer af rigsretten. Kan i et enkelt tilfælde nogle af den øverste domstols medlemmer ikke deltage i sagens behandling og påkendelse, fratræder et tilsvarende antal af de af folketinget sidst valgte rigsretsmedlemmer.

Stk. 2. Retten vælger selv sin formand af sin midte.

Stk. 3. Er sag rejst ved rigsretten, beholder de af folketinget valgte medlemmer deres

§ 55. inatsisitigut aulajangernekásaok inatsissartut inuk atausek mardlugdlūnit inatsissartunut ilaussortáungitsut kinísagait nálagauvfiup ínugtaussunut sákutôkarnermutdlo túngassunik sulíssutigingnigtitaisa suliáinik nákutigingnigtugssat.

§ 56. inatsissartunut ilaussortat nangmingnek ajúngínerusorissartik nápertuínardlugo sulissugssáuput kinersissimingnitdlo kanok iliorkunekarnertik nápertordlugo sulissugssaunatik.

§ 57. inatsissartunut ilaussortak kinalūnit inatsissartut akuersserkártínagit erkartūniarnekar sínáungilak parnaerússaúsinaunilūnít, aitsátdle perkuserdlugtuliortitdlugo kaníngarnekar simagune taima pinekar sínáuvok. ilaussortak kinalūnit inatsissartune okauserisimassane pivdlugit inatsissartut akuersserkár simatínagit inatsissartunit kimagusimanermine píssútíniarnekar sínáungilak.

§ 58. inatsissartunut ilaussortat akigssarsiakásáput angíssusígssá kinersinek pivdlugo inatsisine aulajangernekartartugssanik.

kapitel VI.

§ 59. rigsretime erkartūssissūsáput nálagauvfiup erkartūssiviane kutdlerme erkartūssissutut sivisunerussumik atorfekarsimassut 15-it anguvdlugit amerdlássusekar sínauussut, amerdlakataitdlo inatsissartunit kinernekásavdlutik inatsissartune isumakatigít amerdlássusiat najorkutaralugo kinigaussut ukiune arfinilingne atásavdlutik. kinigaussut tamarmik atautsimik ardlalingnigdlūnit kinigaussunigtaok kingorártigssakartínekásáput. inatsissartunut ilaussortat rigsretimut kinernekar sínáungitdlat ilaussutudlo sulekataussugssaunatik, sulíssutigíssat ardlāne erkartūssivingme kutdlerme erkartūssissūsut ilait erkartūssiniarnerme sulekatausínaunatigdlo erkartūssekatausínáusángikaluarpata písináungitsut amerdlakatait rigsretimut iláusavdlutik inatsissartunit kinigaussut kingugdlít tunuásáput.

stk. 2. rigsretimut ilaussut ilamingnik suligtaissugssarsiortugssáuput.

stk. 3. erkartūssissutigssak rigsretimut sulíagssissutiginekar simagpat suliagssak ná-

sæde i retten for denne sags vedkommende, selvom det tidsrum, for hvilket de er valgt, udløber.

Stk. 4. Nærmere regler om rigsretten fastsættes ved lov.

§ 60. Rigsretten påkender de af kongen eller folketinget mod ministrene anlagte sager:

Stk. 2. For rigsretten kan kongen med folketingets samtykke lade også andre tiltale for forbrydelser, som han finder særdeles farlige for staten.

§ 61. Den dømmende magts udøvelse kan kun ordnes ved lov. Særdomstole med dømmende myndighed kan ikke nedsettes.

§ 62. Retsplejen skal stedse holdes adskilt fra forvaltningen. Regler herom fastsættes ved lov.

§ 63. Domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolene unddrage sig fra foreløbig at efterkomme øvrighedsens befaling.

Stk. 2. Påkendelse af spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser kan ved lov henlægges til en eller flere forvaltningsdomstole, hvis afgørelse dog skal kunne prøves ved rigets øverste domstol. De nærmere regler herom fastsættes ved lov.

§ 64. Dommerne har i deres kald alene at rette sig efter loven. De kan ikke afsættes uden ved dom, ej heller forflyttes mod deres ønske, uden for de tilfælde, hvor en omord-

magsitínago inatsissartut kinigarissait erkartüssissunut ilaugnásáput kinigauvfingmik siviúsússusigssá akimúsagaluarníkulúnít.

stk. 4. rigsrettime najorkutagssat ersserkingnerussumik inatsisitigut aulajangersagassáusáput.

§ 60. kúngip inatsissartutdlúnít ministrinut únerdlüssissutigissait rigsretip erkartüssissutigissagssarai.

stk. 2. kúngip inatsissartut akuerssisitdlugit avdlátaok pinerdlugtulíortutut nálagauvfingmut ajortumêringársínaussutut isumakartíkunigit rigsrettime erkartüssagssatut sulíagssatut sulíagssissutigisínauyai.

§ 61. erkartüssisínaunek inatsisit písinautitsinerínátigut pigínautitsissutausínauvok. ingmikut erkartüssissut erkartüssinigssamut pigínautitaussut akuerssissutiginekarsínáungitdlat.

§ 62. erkartüssinek nálagkersuinermik ingerdlatssinermit tamatigut avigsársimátínekásaok. tamatumane najorkutagssat inatsisitigut aulajangersarnekasáput.

§ 63. nálagkersuissunit pigínautitaunerup akimornekángínigssánut atássutekartut sússutdlúnít erkartüssissunit erkartüssissutiginekarsínáuput. taimáikaluaq erkartüssissutigssamik taimáitumik sulíssutigingnigtitsiniartup erkartüssissunut sulíagssínine pínardlugo nálagkersuissunit píssortautitaussut perkússutigissát nálángitsórsínáungíkatdlásavá.

stk. 2. nálagkersuissunit pigínautitaunerup kígdligssánut atássutekartut erkartüssissutigínigssát píssortautitaussut erkartüssivísa ilánut ardlalingnutdlúnít inatsisitigut sulíagssissutiginekarsínáuput, táukuale aulajangínerat nálagauvfíup erkartüssissuinut kutdlersaussunut misilerkunekarínauvok. tamatumane malígtarissagssat ersserkingnerussut inatsisitigut aulajangersarnekartugssáusáput.

§ 64. erkartüssissut sulínermingne inatsisit kisisa najorkutarissagssarait. erkartüssáungíkunik soraersínekarínáungitdlat nangmingnerdlo kigsautígíngípássuk núgtí-

ning af domstolene finder sted. Dog kan den dommer, der har fyldt sit 65. år, afskediges, men uden tab af indtægter indtil det tidspunkt, til hvilket han skulle være afskediget på grund af alder.

§ 65. I retsplejen gennemføres offentlighed og mundtlighed i videst muligt omfang.

Stk. 2. I strafferetsplejen skal lægmænd medvirke. Det fastsættes ved lov, i hvilke sager og under hvilke former denne medvirken skal finde sted, herunder i hvilke sager nævninger skal medvirke.

Kapitel VII.

§ 66. Folkekirkens forfatning ordnes ved lov.

§ 67. Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden.

§ 68. Ingen er pligtig at yde personlige bidrag til nogen anden gudsdyrkelse end den, som er hans egen.

§ 69. De fra folkekirken afvigende tros-samfunds forhold ordnes nærmere ved lov.

§ 70. Ingen kan på grund af sin trosbekendelse eller afstamning berøves adgang til den fulde nydelse af borgerlige og politiske rettigheder eller unddrage sig opfyldelsen af nogen almindelig borgerpligt.

nekarsínaunatik, erkartüssissokarfitdle avdlatut árkigssússaunerine aitsát nûtitausinavdlutik. erkartüssissordle 65-inik ukio-kalersimassok soraersínekarsínauvok, akigssautinile pigínásavai utorkalivdlune soraersitaussaria-kalerfigssaralumine ukiugssane angutserdlugit.

§ 65. erkartüssinek sapíngisamik angner-tunerpámigdlo tamanut angmassumik okalugdlunilo pâsiniainerutitdlugo ingerdláne-kartásaok.

stk. 2. pitdlainiardlune erkartüssinekartitdlugo erkartüssissugssatut ilníarsimángit-sut erkartússekataussásáput. inatsisitigut aulajangersarne-kásaok suliagssat sût kanordlo iliordlutik sulekatauvfigissásagait, ilángutdlugulo aulajangernekásavdlune sullásutigissagssat sût erkartüssissúnatik erkartússekataussartut (nævningit) sulekatauvfigissásagait.

kapitale VII.

§ 66. ilagit nálagauvfigmit tapersersornekartut kanok nálagkersuissutigut ingerdláne-karnigssát inatsisitigut árkigssúnekákásaok.

§ 67. íngtaussut akornusersornekarátik ilagítut pekátigígsitersínáuput píngártit-sinertik najorkutaralugo gûtisiokatigíngniardlutik, kisiánile agssuarnaitsumik inûnermut erkigsisimavdlunilo inókatigíngnigssamut akerdliussumik ajokersuissokarani-lo iliortokásángilak.

§ 68. kinalúnit perkunekarsínáungilak gûtisiokatigíngnut nangminek ilauvfigíngisaminut akiliutekartásassok.

§ 69. ilagít nálagauvfigmit tapersersugaussut ugperissánit avdlaussunik ugperissarsiokatigít pissaria-kartue inatsisitigut esserkingnerussumik árkigssúnekásáput.

§ 70. kinalúnit ugperissane nagguvigissanilúnit pivdlugit íngtaussutut nálagkersuiner-milo pissagssarititaussut písínaunigssá-nik mingnerussúkutdlúnit arsárnekarsínáungilak ámalume íngtaussut kíkússutdlúnit pissugssautitauvfigissait námagsísavdlugit píngitsórniarsínauniane.

Kapitel VIII.

§ 71. Den personlige frihed er ukrænkelig. Ingen dansk borger kan på grund af sin politiske eller religiøse overbevisning eller sin afstamning underkastes nogen form for frihedsberøvelse.

Stk. 2. Frihedsberøvelse kan kun finde sted med hjemmel i loven.

Stk. 3. Enhver, der anholdes, skal inden 24 timer stilles for en dommer. Hvis den anholdte ikke straks kan sættes på fri fod, skal dommeren ved en af grunde ledsaget kendelse, der afsiges snarest muligt og senest inden tre dage, afgøre, om han skal fængsles, og, hvis han kan løslades mod sikkerhed, bestemme dennes art og størrelse. Denne bestemmelse kan for Grønlands vedkommende fraviges ved lov, forsåvidt dette efter de stedlige forhold må anses for påkrævet.

Stk. 4. Den kendelse, som dommeren afsiger, kan af vedkommende straks særskilt indbringes for højere ret.

Stk. 5. Ingen kan underkastes varetægtsfængsel for en forseelse, som kun kan medføre straf af bøde eller hæfte.

Stk. 6. Uden for strafferetsplejen skal lovligheden af en frihedsberøvelse, der ikke er besluttet af en dømmende myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge, på begæring af den, der er berøvet sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, forelægges de almindelige domstole eller anden dømmende myndighed til prøvelse. Nærmere regler herom fastsættes ved lov.

Stk. 7. Behandlingen af de i stk. 6 nævnte personer undergives et af folketinget valgt

kapitale VIII.

§ 71. inûp kivfáungíssusia ajortumítsai-liugagssauvdluínásaok. Danmarkimut inug-taussok kinalünit nálagkersuinek ugperi-ssarsionerdlünit pivdlugit isumane, nagguvigissanilünit píssutigalugit, súkutdlünit nangminerssorsínaunermik arsárnekarsí-náungilak.

stk. 2. nangminerssorsínaunermik (kiv-fáungíssusermik) arsárnekarnek taimáglát inatsisit najorkutaralugit písinavok.

stk. 3. kinalünit parnaerússagssatut tigu-ssarinekartok nal. ak. 24-t kángiútínagit erkartússissumut savssartínekásaok. tigu-ssarinekartok ernínak iperarnekar sínáúsá-ngigpat erkartússissup píssutekartumik pí-ssútíssisúmik nalunaerutekarnermigut sa-píngísamik piártumik, kingúsingnerpámig-dlo uydlut píngasut kángiútínagit nalunaerutigínekásassumik, aulajángísavá parnaerúnekásanersok, kimánigssálo pítsailior-dlugo ugpernarsautekartumik iperarneka-ratdlásagpat aulajangerdlugo kularnaitdli-sautaussut sūsanersut kanordlo angnertu-gísanersut. aulajangersagak tamána kalát-dlit nunáne atornigssáne inatsisitigut av-dlángútekartínekarsínauvok avdlángúte-karnigssak kalát-dlit nunáne píssutsit náper-tordlugit píssariakarsorínekarpát.

stk. 4. erkartússissup erkartússissutigíssá erkartússamit erkartússissunut kutdlernut ernínak ingmícut sulíagssissutigínekarsínau-vok.

stk. 5. kinalünit parnaerúnekarsínáungi-lak ínardlugtulíornek akilísitsínerínarmik pítdláumígdllünit angnertúngínerussumik pítdlautekartugssáinak píssutigalugo.

stk. 6. pítdlainíardlune erkartússínek ator-nekartínago nangminerssorsínaunermik ar-sárínek erkartússissunit aulajángigáungit-sok takornartatdlo pivdlugit inatsísínik tú-ngavekángitsok nangminerssorsínaunermik arsárnekartup táunalünit sívnerdlugo sarkúmiússissup sulíssutigítíniarpago erkortumik ilíornerunersok erkartússissunit av-dlanítdlünit erkartússísínautítaussunit mísi-lingnekarkuvdlugo sarkúmiúnekásaok. ta-matumane najorkutagssat ersserkingnerus-sut inatsisitigut aulajangersarnekasáput.

stk. 7. inuit stk. 6-ime erkartugkat sulíssutigínigssát inatsíssartut nákutíngínig-

tilsyn, hvortil de pågældende skal have adgang til at rette henvendelse.

§ 72. Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden må, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene ske efter en retskendelse.

§ 73. Ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Det kan kun ske i følge lov og mod fuldstændig erstatning.

Stk. 2. Når et lovforslag vedrørende ekspropriation af ejendom er vedtaget, kan en trediedel af folketingets medlemmer inden for en frist af tre søgnedage fra forslaget endelige vedtagelse kræve, at det først indstilles til kongelig stadfæstelse, når nyvalg til folketinget har fundet sted, og forslaget på ny er vedtaget af det derefter sammentrædende folketing.

Stk. 3. Ethvert spørgsmål om ekspropriationsaktens lovlighed og erstatningens størrelse kan indbringes for domstolene. Prøvelsen af erstatningens størrelse kan ved lov henlægges til domstole oprettet i dette øjemed.

§ 74. Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.

tugssángordlugit kinigáinut isumagissagssá-
ngortínekásaok, taimalo sulíagssángortut
táuko ságfigisínaussagssarísavait.

§ 72. inigissak ajortumítsailiugagssauv-
dluínásaok. igdlume navssárniardlune mi-
sigssuerkigsárnek, tigusigatdlarneq ámaló
agdlagkanik pápiaranigdlo avdlanik misig-
ssuinek, kísalo perkunekarane agdlagarsianik
nalunaerasuautisianigdlo angmainek tele-
foníktudlo okalünernik nálaornek, taima pi-
sinautitaunigssak inatsisitigut ingmikut aku-
erssissutiginekarsimángigpat, taimágdlát er-
kartüssissut aulajángineratigut písínáusaok.

§ 73. pígingnigtüssusek ajortumítsailiug-
gagssauvdluínásaok. kinalünít pígissane tú-
niútísavdlugo píngitsailínekarsínáungilak
tamanut iluakutigssausut pivdlugit avdla-
tut ajornardluínarsimángigpat, arsárnekar-
nek inatsisit nápertordlugit taimágdlát pí-
sínauvok arsáringnissutívdlo nalígissá inor-
nago taortíssutiginekásavdlune.

stk. 2. pígissanik píngitsailívdlune arsá-
rinígssanut inatsisígssanut sujúnersút isu-
makatígíssutiginekarpat sujúnersútip ná-
magsívdlune isumakatígíssutiginekarnera-
nit uvdluínait píngasut kángiútínagit inat-
sissartunut ilaussortat avgornerisa pínga-
juisa kigsautígísináuvát inatsissartugssanik
nutánik kinersinekarêrpat sujúnersútdlo
inatsissartortánit akuerssissutiginekarke-
rêrpat aitsát kúngimut aulajangersagag-
ssángortínekarkúvdlogo.

stk. 3. píngitsailívdlune arsárinermut taor-
tisiagssarítitanutdlo atássutekartut sússut-
dlünít erkortumik ilíornerunersut erkartü-
ssissunut misílerkúvdlugit sulíagssíssutíger-
kunekarínáuput. taortisiagssat angíssusi-
lernekarnersisa misílingnekarnígssait inatsi-
sitigut aulajángíníktut tamákunínga sulíag-
ssakásavdlutik erkartüssíssúngortítanut su-
líagssíssutiginekarínáuput.

§ 74. nangminerssordlune nalígígsíne-
kardlunilo ínútígssarsíutínik ingerdlatsísí-
naunermut kígdílílersútaussut tamarmík
ínugtaussut amerdlanerssaisa iluakutigssái-
nik píssutekángítsut inatsisitigut atortug-
ssaujungnaersínekásáput.

§ 75. Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for arbejde på vilkår, der betrygger hans tilværelse.

Stk. 2. Den, der ikke selv kan ernære sig eller sine, og hvis forsørgelse ikke påhviler nogen anden, er berettiget til hjælp af det offentlige, dog mod at underkaste sig de forpligtelser, som loven herom påbyder.

§ 76. Alle børn i den undervisningspligtige alder har ret til fri undervisning i folkeskolen. Forældre eller værger, der selv sørger for, at børnene får en undervisning, der kan stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, er ikke pligtige at lade børnene undervise i folkeskolen.

§ 77. Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingen sinde påny indføres.

§ 78. Borgerne har ret til uden forudgående tilladelse at danne foreninger i ethvert lovligt øjemed.

Stk. 2. Foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom.

Stk. 3. Ingen forening kan opløses ved en regeringsforanstaltning. Dog kan en forening foreløbig forbydes, men der skal da straks anlægges sag imod den til dens opløsning.

Stk. 4. Sager om opløsning af politiske

§ 75. inugtaussut tamarmik iluakutigssát isumagalugo anguniartariakarpok kinalünit sulisínaussok sulivfigssakartíniarneká-sassok ingminut pigssakartínigssaminut pigssarsiorfigisínaussagssánik.

stk. 2. kinalünit ingminut ilakútaminigdlünit pigssarsiüssisínáungitsok, avdlamitdlo pigssarsiornekángitsok, nálagkersuissunít ikiornekartugssauvok taimale ikiornekarnerme inatsisitigut pissugssautínekarnermik perkússutiginekartut maligágssari-sariaakásavdlugit.

§ 76. mērkat atualersugssángordlutik ukiokalersimassut tamarmik mērkanut kí-kúnutdlünit atuarfingne akekángitsumik atuartínekarsínáuput. angajorkát angajorkátdlünit sivnerdlugit mērkanik nákutigingnigtut mērkatik mērkanut tamanut atuarfingne ilníartitaunermit mingnerúngitsú-mik atuartínekartíkunikik tauva píumavfiginekarsínáungitdlat mērkat táuko mērkanut kí-kúnutdlünit atuarfiussunut atuari-artortísagait.

§ 77. kinalünit nákitigkatigut, agdlagkatigut okalugiarnícutdlünit isumaminik tamanut tusagagssisínauvok erkartüssissutigutdle pissútínekautigisínaussaminik. sarkúmiúniagkanik misigssuivdlune kígdlií-ssarne avdlatutdlo kícutdlünit isumáinik sarkúmiússinavérsártitsinerit kakugulünit kingumut atulersínekarkigtugssáungitdlat.

§ 78. inugtaussut písnautitáuput akuerí-nekarkárnatik inatsisínut akerdliúngitsu-mik sujunertakardlutik pekatigiliornigssamut.

stk. 2. pekatigít píngitsailínícut píngit-sailíniarnícutdlünit sujunertarissamingnik angussakarníartut pítdlartariakartutdlünit isumakataúngitsunut súníniartút erkartü-ssínícut pekatigígungnaersitagssáuput.

stk. 3. pekatigít sússutdlünit nálagkersuissut aulajangíneratigut pekatigígungnaer-sínekarsínáungitdlat. pekatigítidle sulínerat unigtínekaratdlarsínauvok, taimáisagpatdle soraersíniardlugit erkartüssissunut ernínak sulíagssíssutiginekásáput.

stk. 4. nálagkersuissautsimut atássutekar-

foreninger skal uden særlig tilladelse kunne indbringes for rigets øverste domstol.

Stk. 5. Opløsningens retsvirkninger fastsættes nærmere ved lov.

§ 79. Borgerne har ret til uden forudgående tilladelse at samle sig ubevæbnede. Offentlige forsamlinger har politiet ret til at overvære. Forsamlinger under åben himmel kan forbydes, når der af dem kan befrygtes fare for den offentlige fred.

§ 80. Ved opløb må den væbnede magt, når den ikke angribes, kun skride ind, efter at mængden tre gange i kongens og lovens navn forgæves er opfordret til at skilles.

§ 81. Enhver våbenfør mand er forpligtet til med sin person at bidrage til fædrelandets forsvar efter de nærmere bestemmelser, som loven foreskriver.

§ 82. Kommunernes ret til under statens tilsyn selvstændigt at styre deres anliggender ordnes ved lov.

§ 83. Enhver i lovgivningen til adel, titel og rang knyttet forret er afskaffet.

§ 84. Intet len, stamhus, fideikommisgods eller andet familiefideikommis kan for fremtiden oprettes.

§ 85. For forsvarsmagten er de i §§ 71, 78 og 79 givne bestemmelser kun anvende-

dlutik pekatigît soraersiniarnigssât ingmikut akuerssissutiginekángíkaluak nálagaufviup erkartüssissuinut kutdlersaussunut sulíagssissutiginekarsínauvok.

stk. 5. soraersitsinerup kanok kingunekarsínaunera inatsisitigut ersserkingnerussunik aulajangersáissutiginekásaok.

§ 79. íngtaussut akuerinekarkársimángíkaluardlutik sákulersorsimángíkunik akornusernekaratik katerssüsínáuput. atautsimínerit kíkúnitdlúnit ilauvfiginekarsínauvssut polítit najúvfigisínauvssarait. silame atautsimínerit inerterkutiginekarsínáuput erkígsivítldiornernik kingunekarnigssât árdlerkutiginarpat.

§ 80. pikigtitsiniartutut ukerúnekartitdlugo akornusissugssatut sákulersorsimassut sássúnecalíngíkunik ukerútut kúngip inatsisitdlo arkagut avigsártiterkugaluardlugit nálangnekángíkunik aitsât sákutik atordlugit avigsártitsínialersugssáuput.

§ 81. angut kinalúnit sákumik atuisínauvssok pissugssauvok inatsisitigut aulajangigkat nápertordlugit nunavigissame igdlersornigssáne nangminérdlune ikiútugssáusavdlune.

§ 82. kommunit ingmingnut atassutigut nangminerssordlutik nálagaufvingmit nákutiginekardlutik ingerdlatsisínauvssúnigssât inatsisitigut árkigssúnekásaok.

§ 83. akimanernut, akimanertut taigúmut akimanerússutsimutdlo atatitdlugit inatsisitigut avdlanit pissagssakartitaunerússut sússordlúnit atortugssaujungnaersínekarpok.

§ 84. nunautit aningaussautitdlúnit matuma kingornagut imailivdlugit kingornússagssiarinekarsínaujungnaerput kingornússinerne máligtarissagssanit tamanut atortunit avdlaussunik najorkutagssaliordlune ilakutaríngnut táukússúnarnut iluakutigssángordlugit.

§ 85. sákutókarníkut igdlersuinigssame pissortaussunut §§ 71-ime, 78-ime 79-ímilo

lige med de indskrænkninger, der følger af de militære loves forskrifter.

Kapitel IX.

§ 86. Valgretsaldere til de kommunale råd og menighedsrådene er den for valg til folketinget til enhver tid gældende. For Færøernes og Grønlands vedkommende fastsættes valgretsaldere til de kommunale råd og menighedsrådene ved lov eller i henhold til lov.

§ 87. Islandske statsborgere, der i medfør af loven om ophævelse af dansk-islandsk forbundslov m. m. nyder lige ret med danske statsborgere, bevarer de i grundloven hjemlede rettigheder, der er knyttede til dansk indfødsret.

Kapitel X.

§ 88. Vedtager folketinget et forslag til en ny grundlovsbestemmelse, og regeringen vil fremme sagen, udskrives nyvalg til folketinget. Vedtages forslaget i uændret skikkelse af det efter valget følgende folketing, bliver det inden et halvt år efter den endelige vedtagelse at forelægge folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse ved direkte afstemning. De nærmere regler for denne afstemning fastsættes ved lov. Har et flertal af de i afstemningen deltagende og mindst 40 pct. af samtlige stemmeberettigede afgivet deres stemme for folketingets beslutning, og stadfæstes denne af kongen, er den grundlov.

Kapitel XI.

§ 89. Denne grundlov træder i kraft straks. Dog vedbliver den i henhold til Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1915 med ændringer af 10. september 1920 senest valgte rigsdag at bestå, indtil nyvalg har fundet sted i overensstemmelse med reglerne i kapitel IV. Indtil nyvalg har fundet sted,

aulajangersagaussut taimâgdlat atornekarsináuput sákutúnut inatsisaussune najorkutagssiat kigdliinerat najorkutaralugo.

kapitale IX.

§ 86. kommunine ilagíngnilo pissortaussunut kinersisínaunigssame ukiorissagssat tássáuput inatsissartunut ilaussortagssanik kinersisínaunigssame ukiugssarititaussutut aulajangigausimassartugssat. Savalingmiune kalátlditlo nunáne kommunine ilagíngnilo pissortaussunik kinersisínaunigssame kavsinik ukiokárnigssak inatsisitigut inatsisitdlúnit nâpertordlugit aulajangernekartásaok.

§ 87. Islandimiut, Danmarkip Islandivdlo atakatigígsutut inatsisaisa il. il. atorungnaersínekárnerat nâpertordlugo Danmarkime ínugtaussut pissagssakartitaunerátut pissagssakartínekartut, inatsisine túngaviussune danskinut pissagssarititaussut píginásavait.

kapitale X.

§ 88. inatsisit túngaviussut avdlángútígsánik sujúnarsút inatsissartut akuerígpássuk nálagkersuissutdlo akuerssordlugo ator-tugssángortíniarpássuk tauva inatsissartunut ilaussortartágssanik kinersisitsinekásaok sujúnarsút avdlángútekartínago inatsissartortánit isumakatigíssutiginekarpat námagsivdlugo isumakatigíssutiginekarneranit ukiup kerka kángiútínago inatsissartunik kinersissugssaussunut taisíssutigítínekásaok akueríuánerát akueríuángínerátldúnit taisisitdlugit. taima taisisitsinerme najorkutagssat ersserkingnerussut inatsisitigut aulajangersarnekasáput. taisekataussut amerdlanerssait, kinersisínaussutdlo tamákerdlutik 40 pct.-ê inornagit inatsissartut aulajangigánut akuerssimagpata kúngimitdlo atortugssángortínekarsimagpata tássaulsáput inatsisit túngaviussut.

kapitale XI.

§ 89. inatsisit túngaviussut táuko ernínak atortúlísáput. Danmarkivdle nálagauvfíata inatsisai túngaviussut júnip 5-áne 1915-ime atulersut sivtimparip 10-áne 1920-me avdlángútekartut nâpertordlugit inatsissartut kingusingnerpámik kinigausimassut atáinaratdlásáput kapitalime IV-me najorkutag-

forbliver de i Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1915 med ændringer af 10. september 1920 for rigsdagen fastsatte bestemmelser i kraft.

Så er da nu gældende ret, alle til ubrødelig efterlevelse,

DANMARKS RIGES GRUNDLOV

ssiaussut nâpertordlugit nutânîk kinersine-
karsâivdlugo. nutânîk kinersinekarnigssâta
tungânût Danmarkîp nâlagauvfîata inat-
sisaine tûngaviussune jûnîp 5-âne 1915-ime
atulersune sivtimparîp 10-âne 1920-me av-
dlângûtekartune inatsissartut pivdlugit au-
lajangersagaussut atortâfnaratdlâsâput.

mâna atortûngorput tamanit malerkigsârne-
kartugssângordlutik

*Danmarkîp nâlagauvfîata inatsisai tûnga-
viussut*

Givet på Christiansborg slot, den 5. juni 1953.

perkússutiginekartut igdlússârssuarme Christiansborgime jûnîp 5-âne 1953-ime.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

kúngisut atsiorpavut nakitsiserdlugitdlo.

FREDERIK R.

(L. S.)

Erik Eriksen. Ole Bjørn Kraft. Thorkil Kristensen. Harald Petersen.

Carl Hermansen. Jens Sønderup.

Aksel Møller. Flemming Hvidberg. Poul Sørensen.

Helga Pedersen. Knud Rée. Aage L. Rytter. Jørgen Jørgensen.